ॐ

श्रीगुरुभ्यो नमः

तत्त्वबोधः ।

தத்வபோதம்

ஸ்ரீ ஸ்வாமீ சித்பவாநந்த ஆப்ரமம்
நிர்வாஹம்: வேதாந்த ஶாஸ்த்ர ப்ரசார ட்ரஸ்ட்
(பதிவு எண்.226/92)
வேதபுரீ, சத்திரப்பட்டி ரோடு, தேனி – 625 531.
Ph: 04546 -253908 email : mdu_vedanta@sancharnet.in

ॐ

श्रीगुरुभ्यो नमः

तत्त्वबोधः ।

தத்வபோதம்

वासुदेवेन्द्रयोगीन्द्रं नत्वा ज्ञानप्रदं गुरुम् ।

मुमुक्षूणां हितार्थाय तत्त्वबोधोऽभिधीयते ।।

வாஸுதேவேந்த்ர யோகீந்த்ரம் நத்வா ஞாநப்ரதம் குரும் ।

முமுக்ஷூணாம் ஹிதார்த்தாய தத்வபோதோऽபிதீயதே ।।

ஞானம் வழங்கும் வாஸுதேவேந்த்ர குருவை வணங்கி, முக்தியை விரும்புபவர்களின் நன்மையை முன்னிட்டு தத்வபோதம் கூறப்படுகிறது.

साधनचतुष्टयसंपन्नाधिकारिणां मोक्षसाधनभूतं तत्त्वविवेकप्रकारं वक्ष्यामः ।

ஸாதநசதுஷ்டய|ஸம்பந்நாதிகாரிணாம்| மோக்ஷஸாதநபூதம்| தத்வ விவேகப்ரகாரம் |வக்ஷ்யாம: ।

ஸாதன சதுஷ்டயத்தை உடைய அதிகாரிகளுக்கு மோக்ஷ ஸாதனமாகிய தத்வவிவேக முறையைக் கூறுகிறோம்.

साधनचतुष्टयं किम् ?

ஸாதந சதுஷ்டயம் கிம்?

ஸாதன சதுஷ்டயம் என்றால் என்ன?

नित्यानित्यवस्तुविवेकः ।

நித்யாநித்ய|வஸ்து விவேக: ।

நித்ய அநித்ய வஸ்து விவேகம்.

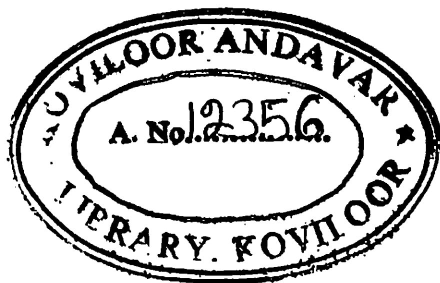
9/1 ?

इहामुत्रार्थफलभोगविरागः।

(2) இஹாமுத்ரார்த்தபலபோகவிராக:।
இஹ அமுத்ரார்த்த பலபோக விராகம்.

शमादिषट्कसंपत्तिः।

(3) ஶமாதிஷட்கஸம்பத்தி:।
சமாதிஷட்க ஸம்பத்தி.

मुमुक्षुत्वं चेति।

(4) முமுக்ஷுத்வம் சேதி।
முமுக்ஷுத்வம் என்பதாகும்.

नित्यानित्यवस्तुविवेकः कः ?

நித்யாநித்யவஸ்து விவேக: க: ?
நித்ய அநித்ய வஸ்து விவேகமென்றால் என்ன?

नित्यवस्त्वेकं ब्रह्म तद्व्यतिरिक्तं सर्वमनित्यम्।

अयमेव नित्यानित्यवस्तुविवेकः। நித்ய, வஸ்து ஏகம் ப்ரஹ்ம

நித்யவஸ்த்வேகம் ப்ரஹ்ம தத்வ்யதிரிக்தம் ஸர்வமநித்யம்।
அயமேவ நித்யாநித்யவஸ்துவிவேக:।

நிலைத்த பொருள் ப்ரஹ்மம் ஒன்றே; அதற்கு அன்னியமான மற்ற அனைத்தும் நிலையற்றது. இதுவே நித்ய அநித்ய வஸ்து விவேகமாகும்.

विरागः कः ?

விராக: க: ?
விராகம் என்றால் என்ன?

इहस्वर्गभोगेषु इच्छाराहित्यम्।

இஹஸ்வர்க்கபோகேஷு இச்சாராஹித்யம்।
இவ்வுலகிலும் விண்ணுலகிலும் உள்ள இன்பங்களில் பற்றற்றிருத்தல்.

शमादिसाधनसंपत्तिः का ?

ஶமாதிஸாதநஸம்பத்தி: கா?
சமாதிஸாதனஸம்பத்தி என்றால் என்ன?

शमो दम उपरमस्तितिक्षा श्रद्धा समाधानं च इति।

ஶமோ தம உபரமஸ்திதிக்ஷா ஶ்ரத்தா ஸமாதானம் ச இதி।
சமம், தமம், உபரமம், திதிக்ஷை, ஶ்ரத்தை, ஸமாதானம் என்பதாகும்.

शमः कः ?

ஶம: க: ?
சமம் என்றால் என்ன?

मनो निग्रहः।

மநோ நிக்ரஹ:।
மனதை ஒழுங்குபடுத்துதல்.

दमः कः ?

தம: க: ?
தமம் என்றால் என்ன?

चक्षूरादिबाह्येन्द्रियनिग्रहः।

சக்ஷூராதிபாஹ்யேந்த்ரியநிக்ரஹ:।
கண் முதலான புற இந்திரியங்களை ஒழுங்குபடுத்துதல்.

उपरम : कः ?

உபரம: க: ?
உபரமம் என்றால் என்ன?

स्वधर्मानुष्ठानमेव।

ஸ்வதர்மாநுஷ்டாநமேவ।
தனது கடமைகளைக் கடைப்பிடித்தலாகும்.

तितिक्षा का ?

திதிக்ஷா கா ?
திதிக்ஷா என்றால் என்ன?

शीतोष्णसुखदु:खादिसहिष्णुत्वम्।

ஶீதோஷ்ணஸுகது:காதிஸஹிஷ்ணுத்வம்।
குளிர், வெப்பம், இன்பம், துன்பம் முதலானவைகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல்.

श्रद्धा कीदृशी ?

ஶ்ரத்தா கீத்ருஶீ?
ஶ்ரத்தை எத்தகையது?

गुरुवेदान्तवाक्यादिषु विश्वासः श्रद्धा।

குருவேதாந்தவாக்யாதிஷு விஶ்வாஸ: ஶ்ரத்தா।
குரு, வேதாந்த வாக்யம் முதலானவைகளில் நம்பிக்கை கொள்ளுதல் ச்ரத்தையாகும்.

समाधानं किम्?

ஸமாதாநம் கிம்?
ஸமாதானம் என்றால் என்ன?

चित्तैकाग्रता ।

சித்தைகாக்ரதா ।
மன ஒருமுகப்பாடு.

मुमुक्षुत्वं किम्?

முமுக்ஷுத்வம் கிம்?
முமுக்ஷுத்வம் என்றால் என்ன?

मोक्षो मे भूयाद् इति इच्छा ।

மோக்ஷோ மே பூயாத் இதி இச்சா ।
எனக்கு முக்தி ஏற்பட வேண்டுமெனும் விருப்பம்.

एतत् साधनचतुष्टयम् ।

ஏதத் ஸாதந சதுஷ்டயம் ।
இதுவே ஸாதன சதுஷ்டயம்.

ततस्तत्त्वविवेकस्याधिकारिणो भवन्ति ।

ததஸ் தத்வவிவேகஸ்யாதிகாரிணோ பவந்தி ।
இதைப்பெற்ற பிறகே தத்வவிவேகம் செய்வதற்கு தகுதி உடையவர் ஆகின்றனர்.

तत्त्वविवेकः कः?

தத்வவிவேக : க: ?
தத்வ விவேகம் என்றால் என்ன?

आत्मा सत्यं तदन्यत् सर्वं मिथ्येति ।

ஆத்மா ஸத்யம் ததந்யத் ஸர்வம் மித்யேதி।
ஆத்மா மட்டுமே உண்மையானது: அதற்கு வேறான அனைத்தும் பொய்யானவை என்பதாகும்.

आत्मा कः ?

ஆத்மா க:?
ஆத்மா என்றால் என்ன?

स्थूलसूक्ष्मकारणशरीराद्व्यतिरिक्तः पञ्चकोशातीतः सन्

अवस्थात्रयसाक्षी सच्चिदानन्दस्वरूपः सन् यस्तिष्ठति स आत्मा ।

ஸ்தூல। ஸூக்ஷ்ம। காரண। ஶரீராத்। வ்யதிரிக்த:। பஞ்சகோஶாதீத:। ஸந் அவஸ்தாத்ரய ஸாக்ஷீ। ஸச்சிதாநந்த ஸ்வரூப:। ஸந் யஸ்திஷ்டதி ஸ ஆத்மா।
ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம, காரண சரீரங்களைக் ~~கடந்தும்~~ பஞ்சகோசங்களைக் கடந்ததும் மூன்று அவஸ்தைகளுக்கு ஸாக்ஷியாகவும் ஸச்சிதானந்த வடிவமாகவும் உள்ளது எதுவோ அதுவே ஆத்மாவாகும்.

स्थूलशरीरं किम् ?

ஸ்தூல ஶரீரம் கிம்?
ஸ்தூல சரீரம் என்றால் என்ன?

पञ्चीकृतपञ्चमहाभूतैः कृतं सत्कर्मजन्यं सुखदुःखादिभोगायतनं शरीरं अस्ति जायते वर्धते विपरिणमते अपक्षीयते विनश्यतीति षड्विकारवदेतत्स्थूलशरीरम् ।

பஞ்சீக்ருத। பஞ்சமஹாபூதை:। க்ருதம்। ஸத்கர்ம ஜந்யம்। ஸுகது:காதி। போகாயதநம்। ஶரீரம்। அஸ்தி। ஜாயதே। வர்த்ததே। விபரிணமதே। அபக்ஷீயதே। விநஶ்யதீதி। ஷட்விகாரவதேதத்। ஸ்தூலஶரீரம்।

பஞ்சீகரணம் செய்யப்பட்ட ஐவகை பெரும் பூதங்களால் ஆனதும், நல்வினைப் பயனால் தோன்றியதும் இன்ப துன்பங்களின் இருப்பிடமாயும் இருத்தல், பிறத்தல், வளர்தல், மாறுதல், தேய்தல், மாய்தல் எனும் அறுவகை மாற்றங்களுக்குட்பட்டதுமான இப்பருவுடல் ஸ்தூல சரீரம் எனப்படும்.

सूक्ष्मशरीरं किम् ?

ஸூக்ஷ்மஶரீரம் கிம்?

ஸூக்ஷ்ம சரீரம் என்றால் என்ன?

अपञ्चीकृतपञ्चमहाभूतैः कृतं सत्कर्मजन्यं सुखदुःखादिभोगसाधनं पञ्चज्ञानेन्द्रियाणि पञ्चकर्मेन्द्रियाणि पञ्चप्राणादयः मनश्चैकं बुद्धिश्चैका एवं सप्तदशकलाभिः सह यत्तिष्ठति तत्सूक्षमशरीरम्।

அபஞ்சீக்ருத பஞ்சமஹாபூதை: க்ருதம் ஸத்கர்ம ஜந்யம் ஸுகது: காதிபோகஸாதநம் பஞ்சஞாநேந்த்ரியாணி பஞ்சகர்மேந்த்ரியாணி பஞ்சப்ராணாதய: மநஸ்சைகம் புத்திஸ்சைகா ஏவம் ஸப்ததஶ கலாபி: ஸஹ யத்திஷ்டதி தத் ஸூக்ஷ்ம ஶரீரம்.।

பஞ்சீகரணம் செய்யப்படாத ஐவகை பெரும் பூதங்களால் ஆனதும் நல்வினைப்பயனால் தோன்றியதும் இன்பதுன்ப நுகர்ச்சிக்கு கருவியாயும் ஐந்து அறிவுக்கருவிகள், ஐந்து செயற்கருவிகள், ஐவகை பிராணன்கள், மனது ஒன்றும் புத்தி ஒன்றும் இவ்வாறு பதினேழு கலைகளுடன் கூடியிருப்பது எதுவோ அது ஸூக்ஷ்மசரீரம் (நுண்ணுடல்) எனப்படும்.

श्रोत्रं त्वक् चक्षुः रसना घ्राणम् इति पञ्चज्ञानेन्द्रियाणि।

ஶ்ரோத்ரம் த்வக் சக்ஷு: ரஸநா க்ராணம் இதி பஞ்ச ஞாநேந்த்ரியாணி।

காது, தோல், கண், நாக்கு, மூக்கு என ஐந்து அறிவுக் கருவிகள்.

श्रोत्रस्य दिग्देवता।

ஶ்ரோத்ரஸ்ய திக்தேவதா।

காதிற்கு (அதிஷ்டான) தேவதை திசைகள்.

त्वचो वायुः ।

த்வசோ வாயு: ।
தோலிற்கு வாயு.

चक्षुषः सूर्यः ।

சக்ஷுஷ: ஸூர்ய : ।
கண்ணிற்கு சூரியன்.

रसनाया वरुणः ।

ரஸநாயா வருண: ।
நாக்கிற்கு வருணன்.

घ्राणस्य अश्विनौ ।

க்ராணஸ்ய அம்விநௌ ।
மூக்கிற்கு அச்வினி தேவர்கள்.

इति ज्ञानेन्द्रियदेवताः ।

இதிஞாநேந்த்ரிய தேவதா: ।
இவ்வாறு அறிவுக் கருவிகளின் தேவதைகள் கூறப்பட்டன.

श्रोत्रस्य विषयः शब्दग्रहणम् ।

ம்ரோத்ரஸ்ய விஷய| மப்தக்ரஹணம் ।
காதிற்கு விஷயம் ஒலியை க்ரஹித்தல்.

त्वचो विषयः स्पर्शग्रहणम् ।

த்வசோ விஷய: |ஸ்பர்மக்ரஹணம் ।
தோலிற்கு விஷயம் தொடு உணர்ச்சி.

चक्षुषो विषयः रूपग्रहणम् ।

சக்ஷுஷோர்விஷய:ரூபக்ரஹணம் ।
கண்ணிற்கு விஷயம் நிறத்தைக் க்ரஹித்தல்.

रसनाया विषयः रसग्रहणम् ।

ரஸநாயா விஷய:ரஸக்ரஹணம் ।
நாக்கிற்கு விஷயம் சுவையறிதல்.

घ्राणस्य विषयः गंधग्रहणम् इति ।

க்ராணஸ்ய விஷய: கந்தக்ரஹணம் இதி ।
மூக்கிற்கு விஷயம் மணத்தை முகர்தல்.

वाक्पाणिपादपायूपस्थानीति पञ्चकर्मेन्द्रियाणि ।

வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாநீதி பஞ்சகர்மேந்த்ரியாணி ।
வாய், கை, கால், எருவாய், கருவாய் என ஐந்து செயற்கருவிகள்.
(மலம்) (மூத்ரம்)

वाचो देवता वह्निः ।

வாசோ தேவதா வஹ்நி: ।
வாய்க்கு அக்னிதேவன் தேவதை.

हस्तयोरिन्द्रः ।

ஹஸ்தயோரிந்த்ர: ।
கைகளுக்கு இந்திரன்.

पादयोर्विष्णुः ।

பாதயோர் விஷ்ணு: ।
கால்களுக்கு விஷ்ணு.

पायोर्मृत्युः।

பாயோர் ம்ருத்யு: ।
எருவாய்க்கு யமன்.

उपस्थस्य प्रजापतिः।

உபஸ்தஸ்ய ப்ரஜாபதி: ।
கருவாய்க்கு ப்ரஹ்மா.

इतिकर्मेन्द्रियदेवताः।

இதிகர்மேந்த்ரிய தேவதா: ।
இவ்வாறு செயற்கருவிகளின் தேவதைகள் கூறப்பட்டன.

वाचो विषयः भाषणम्।

வாசோ விஷய: பாஷணம் ।
வாய்க்கு விஷயம் பேசுதல்.

पाण्योर्विषयः वस्तुग्रहणम्।

பாணியோர் விஷய: வஸ்துக்ரஹணம் ।
கைகளுக்கு விஷயம் பொருளை எடுத்தல்.

पादयोर्विषयः गमनम्।

பாதயோர் விஷய: கமநம் ।
கால்களுக்கு விஷயம் செல்கை.

पायोर्विषयः मलत्यागः।

பாயோர் விஷய: மலத்யாக: ।
எருவாய்க்கு விஷயம் மலத்தை நீக்குதல்.

उपस्थस्य विषयः आनन्द इति।

உபஸ்தஸ்ய விஷய: ஆநந்த இதி।
கருவாய்க்கு விஷயம் இன்பம் நுகர்தல்.

कारणशरीरं किम् ?

காரணஶரீரம் கிம்?
காரணசரீரம் என்றால் என்ன?

अनिर्वाच्यानाद्यविद्यारूपं शरीरद्वयस्य कारणमात्रं सत्स्वरूपाज्ञानं निर्विकल्पकरूपं यदस्ति तत्कारणशरीरम्।

அநிர்வாச்யாநாத்யவித்யாரூபம் ஶரீரத்வயஸ்ய காரணமாத்ரம் ஸத்ஸ்வரூபாஜ்ஞாநம் நிர்விகல்பகரூபம் யதஸ்தி தத்காரண ஶரீரம்।

இத்தகையது எனக்கூற முடியாததும், தொடக்கமற்றதும், பொய்மை வடிவானதும், ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம சரீரங்களுக்கு காரணமாத்திரமாயும் உண்மையை அறியாததும் வேற்றுமையற்றதுமானது எதுவோ அது காரண சரீரம்.

अवस्थात्रयं किम्?

அவஸ்தாத்ரயம் கிம்?
அவஸ்தாத்ரயம் (மூன்று நிலைகள்) என்றால் என்ன?

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थाः।

ஜாக்ரத்ஸ்வப்ந ஸுஷுப்த்யவஸ்தா:।
விழிப்பு, கனவு, உறக்கம் என மூன்று நிலைகள்.

जाग्रदवस्था का ?

ஜாக்ரதவஸ்தா கா?
விழிப்பு நிலையின் தன்மை யாது?

श्रोत्रादिज्ञानेन्द्रियैः शब्दादिविषयैश्च ज्ञायते इति यत् सा जाग्रदवस्था।
स्थूलशरीराभिमानी आत्मा विश्व इत्युच्यते।

ஶ்ரோத்ராதி ஞானேந்த்ரியை: ஶப்தாதி விஷயைஶ்ச ஜ்ஞாயதே இதி யத் ஸா ஜாக்ரதவஸ்தா। ஸ்தூல ஶரீராபிமாநீ ஆத்மா விஶ்வ இத்யுச்யதே।

காது முதலான அறிவுக்கருவிகளால் ஒலி முதலான விஷயங்களை அறியும் நிலையெதுவோ அது விழிப்பு நிலை. ஸ்தூல சரீரத்தில் அபிமானமுள்ள ஆத்மாவிற்கு **விச்வன்** என்று பெயர்.

स्वप्नावस्था केति चेत् जाग्रदवस्थायां यद्दृष्टं यच्छ्रुतं तज्जनितवासनया निद्रासमये यः प्रपञ्चः प्रतीयते सा स्वप्नावस्था। सूक्ष्मशरीराभिमानी आत्मा तैजस इत्युच्यते।

ஸ்வப்நாவஸ்தா கேதி சேத் ஜாக்ரவஸ்தாயாம் யத் த்ருஷ்டம் யத் ஶ்ருதம் தஜ்ஜநித வாஸநயா நித்ராஸமயே ய: ப்ரபஞ்ச: ப்ரதீயதே ஸா ஸ்வப்நாவஸ்தா। ஸூக்ஷ்ம ஶரீராபிமாநீ ஆத்மா தைஜஸ இத்யுச்யதே।

கனவு நிலையாதெனில், விழிப்பு நிலையில் எது பார்க்கப்பட்டதோ எது கேட்கப்பட்டதோ அதனால் ஏற்படும் வாஸனையால் உறக்க நிலையில் எந்த உலகம் தோன்றுகிறதோ அது கனவு நிலையாகும். ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தில் அபிமானமுள்ள ஆத்மாவிற்கு **தைஜஸன்** என்று பெயர்.

ततः सुषुप्त्यवस्था का ?

தத: ஸுஷுப்த்யவஸ்தா கா?

உறக்க நிலையின் தன்மை யாது?

अहं किमपि न जानामि सुखेन मया निद्राऽनुभूयत इति सुषुप्त्यवस्था।

அஹம் கிமபி ந ஜாநாமி ஸுகேந மயா நித்ராऽநுபூயத இதி ஸுஷுப்த்யவஸ்தா।

என்னால் ஒன்றும் அறியப்படவில்லை; ஆனந்தமாக என்னால் உறக்கம் அனுபவிக்கப்படுகிறது எனும் நிலை யாதோ அது உறக்கநிலை எனப்படும்.

कारणशरीराभिमानी आत्मा प्राज्ञ इत्युच्यते।

காரண ஶரீராபிமாநீ ஆத்மா ப்ராஜ்ஞு இத்யுச்யதே।
காரண சரீரத்தில் அபிமானமுள்ள ஆத்மாவிற்கு ப்ராஜ்ஞுன் என்று பெயர்.

पञ्चकोशाः के ?

பஞ்ச கோஶா: க:?
ஐந்து கோசங்கள் எவை?

अन्नमयः प्राणमयः मनोमयःविज्ञानमयःआनन्दमयश्चेति।

அந்நமய: ப்ராணமய: மநோமய: விஜ்ஞாநமய: ஆநந்தமயஸ்சேதி।
அன்னமயம். ப்ராணமயம், மனோமயம், விஜ்ஞானமயம். ஆனந்தமயம் என்பவையாகும்.

अन्नमयः कः ?

அந்நமய: க:?
அன்னமய கோசம் என்றால் என்ன?

अन्नरसेनैव भूत्वा अन्नरसेनैव वृद्धिं प्राप्य अन्नरूपपृथिव्यां यद्विलीयते

तदन्नमयः कोशः स्थूलशरीरम्।

அந்நரஸேநைவ பூத்வா அந்நரஸேநைவ வ்ருத்திம் ப்ராப்ய அந்நரூப ப்ருதிவ்யாம் யத்விலீயதே ததந்நமய: கோச: ஸ்தூல ஶரீரம்।
உணவினாலேயே தோன்றி உணவினாலேயே வளர்ந்து உணவு வடிவான பூமியில் எது ஒடுங்குகிறதோ அது அன்னமயகோசமெனப்படும்.

प्राणमयः कः ?

ப்ராணமய: க:?
ப்ராணமயகோசம் என்றால் என்ன?

प्राणाद्याः पञ्चवायवः वागादीन्द्रियपञ्चकं प्राणमयः कोशः ।

ப்ராணாத்யா: பஞ்சவாயவ: வாகாதீந்த்ரிய பஞ்சகம் ப்ராணமய: கோஶ: ।
ப்ராணன் முதலான ஐந்து வாயுக்களும் வாய் முதலான ஐந்து செயற்கருவிகளும் சேர்ந்தது ப்ராணமய கோசம்.

मनोमयः कः ?

மநோமய: க:?
மனோமய கோசம் என்றால் என்ன?

मनश्च ज्ञानेन्द्रियपञ्चकं मिलित्वा यो भवति स मनोमयः कोशः ।

மநஶ்ச ஞாநேந்த்ரிய பஞ்சகம் மிலித்வா யோ பவதி ஸ மநோமய: கோஶ: ।
மனதும் அறிவுக்கருவிகளும் சேர்ந்ததெதுவோ அது மனோமய கோசமெனப்படும்.

विज्ञानमयः कः ?

விஜ்ஞாநமய: க:?
விஜ்ஞானமய கோசம் என்றால் என்ன?

बुद्धिज्ञानेन्द्रियपञ्चकं मिलित्वा यो भवति स विज्ञानमयः कोशः ।

புத்திஞாநேந்த்ரிய பஞ்சகம் மிலித்வா யோ பவதி ஸ விஜ்ஞாநமய: கோஶ: ।
புத்தியும் அறிவுக்கருவிகளும் இணைந்ததெதுவோ அது விஜ்ஞானமய கோசமெனப்படும்.

आनन्दमयः कः ?

ஆனந்தமய: க:?
ஆனந்தமய கோசமென்றால் என்ன?

एवमेव कारणशरीरभूताविद्यास्थमलिनसत्त्वं प्रियादिवृत्तिसहितं सत् आनन्दमयः कोशः।

ஏவமேவ காரணஶரீரபூதாவித்யாஸ்த மலிநஸத்வம் ப்ரியாதிவ்ருத்தி ஸஹிதம் ஸத் ஆநந்தமய: கோஶ:।

இவ்வாறே காரணசரீரத்திலுள்ள அறியாமையினால் களங்கப்பட்ட ஸத்வம் ப்ரியம் முதலான வ்ருத்திகளுடன் கூடியிருப்பதெதுவோ அது ஆனந்தமய கோசமெனப்படும்.

एतत्कोशपञ्चकम्।

ஏதத்கோஶ பஞ்சகம்।

இவைகளே பஞ்சகோசங்கள்.

मदीयं शरीरं मदीयाः प्राणाः मदीयं मनश्च मदीया बुद्धिर्मदीयं अज्ञानमिति स्वेनैव ज्ञायते तद्यथा मदीयत्वेन ज्ञातं कटककुण्डलगृहादिकं स्वस्माद्भिन्नं तथा पञ्चकोशादिकं मदीयत्वेन ज्ञातमात्मा न भवति।

மதீயம் ஶரீரம் மதீயா: ப்ராணா: மதீயம் மநஸ்ச மதீயா புத்தி: மதீயம் அஜ்ஞாநமிதி ஸ்வேநைவ ஜ்ஞாயதே தத்யதா மதீயத்வேந ஜ்ஞாதம் கடககுண்டல க்ருஹாதிகம் ஸ்வஸ்மாத்பின்னம் ததா பஞ்சகோஶாதிகம் ஸ்வஸ்மாத்பிந்நம் மீயத்வேந ஞாதமாத்மா ந பவதி।

எனதுடல், எனது ப்ராணன், எனது மனது, எனது புத்தி, எனது அறிவு என்று தன்னாலேயே அறியப்படுகிறது. எவ்வாறு என்னால் அறியப்படுகிற வளை, குண்டலம், வீடு முதலானவை எனக்கு வேறானதோ அவ்வாறே ஐந்து கோசம் முதலானவை எனக்கு வேறானவை. என்னால் அறியப்படுபவைகளாதலால் ஆத்மாவாகாது.

आत्मा तर्हि कः ?

ஆத்மா தர்ஹி க:?

அப்படியானால் ஆத்மா எது?

सच्चिदानन्दस्वरूपः ।

ஸச்சிதாநந்த ஸ்வரூப: ।
ஸச்சிதானந்த வடிவம்.

सत् किम् ?

ஸத் கிம்?
ஸத் என்றால் என்ன?

कालत्रयेऽपि तिष्ठतीति सत्।

காலத்ரயேऽபி திஷ்டதீதி ஸத் ।
முக்காலத்திலுமிருப்பது எதுவோ அது ஸத் (உண்மை).

चित् किम् ?

சித் கிம்?
சித் என்றால் என்ன?

ज्ञानस्वरूपः ।

ஜ்ஞாந ஸ்வரூப: ।
அறிவு வடிவம்.

आनन्दः कः ?

ஆநந்த: க:?
ஆனந்தம் என்றால் என்ன?

सुखस्वरूपः ।

ஸுக ஸ்வரூப: ।
இன்ப வடிவம்.

एवं सच्चिदानन्दस्वरूपं स्वात्मानं विजानीयात्।

ஏவம் ஸச்சிதாநந்த ஸ்வரூபம் ஸ்வாத்மாநம் விஜாநீயாத்।
இவ்வாறு ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகத் தன்னையறிய வேண்டும்.

अथ चतुर्विंशतितत्त्वोत्पत्तिप्रकार वक्ष्यामः।

அத சதுர்விம்சதி தத்வோத்பத்தி ப்ரகாரம் வக்ஷ்யாம:।
இனி இருபத்துநான்கு தத்வங்களின் தோற்றமுறையைக் கூறுவாம்.

ब्रह्माश्रया सत्वरजस्तमोगुणात्मिका माया अस्ति।

ப்ரஹ்மாஶ்ரயா ஸத்வ ரஜஸ்தமோகுணாத்மிகா மாயா அஸ்தி।
ப்ரஹ்மத்தைச் சார்ந்து ஸத்வ, ரஜஸ், தமோ குணவடிவமான மாயை உளது.

ततः आकाशः संभूतः।

தத: ஆகாஶ: ஸம்பூத:।
அதனிடமிருந்து ஆகாயம் தோன்றியது. (ஆகாயம் = இடைவெளி)

आकाशात् वायुः।

ஆகாஶாத் வாயு:।
ஆகாயத்திலிருந்து வாயு தோன்றியது. (வாயு = காற்று)

वायोस्तेजः।

வாயோஸ்தேஜ:।
வாயுவிலிருந்து நெருப்புத் தோன்றியது.

तेजस आपः।

தேஜஸ ஆப:।
நெருப்பிலிருந்து நீர் தோன்றியது.

अद्भ्यः पृथिवी ।

அத்ப்ய: ப்ருதிவீ ।
நீரிலிருந்து நிலம் தோன்றியது.

एतेषां पञ्चतत्त्वानां मध्ये आकाशस्य सात्त्विकांशात् श्रोत्रेन्द्रियं सम्भूतम् ।

ஏதேஷாம் பஞ்சதத்வாநாம் மத்யே ஆகாஶஸ்ய ஸாத்விகாம்ஶாத் ஶ்ரோத்ரேந்த்ரியம் ஸம்பூதம் ।
இவ்வைந்து தத்துவங்களுள் ஆகாயத்தின் ஸாத்விக அம்சத்தில் இருந்து கேட்கும் கருவியான காது தோன்றிற்று.

वायोः सात्त्विकांशात् त्वगिन्द्रियं सम्भूतम् ।

வாயோ: ஸாத்விகாம்ஶாத் த்வகிந்த்ரியம் ஸம்பூதம் ।
வாயுவினுடைய ஸாத்விக அம்சத்திலிருந்து தொட்டு உணரும் கருவியான தோல் உண்டாயிற்று.

अग्नेः सात्त्विकांशात् चक्षुरिन्द्रियं सम्भूतम् ।

அக்நே: ஸாத்விகாம்ஶாத் சக்ஷுரிந்த்ரியம் ஸம்பூதம் ।
நெருப்பினுடைய ஸாத்விக அம்சத்திலிருந்து பார்க்கும் கருவியான கண் தோன்றிற்று.

जलस्य सात्त्विकांशात् रसनेन्द्रियं सम्भूतम् ।

ஜலஸ்ய ஸாத்விகாம்ஶாத் ரஸநேந்த்ரியம் ஸம்பூதம் ।
நீரினுடைய ஸாத்விக அம்சத்திலிருந்து சுவைக்கும் கருவியான நாக்கு தோன்றியது.

पृथिव्याः सात्त्विकांशात् घ्राणेन्द्रियं सम्भूतम् ।

ப்ருதிவ்யா: ஸாத்விகாம்ஶாத் க்ராணேந்த்ரியம் ஸம்பூதம் ।
பூமியினுடைய ஸாத்விக அம்சத்திலிருந்து முகரும் கருவியான மூக்கு உண்டாயிற்று.

एतेषां पञ्चतत्त्वानां समष्टिसात्त्विकांशात् मनोबुद्ध्यहंकार - चित्तान्तः करणानि संभूतानि।

ஏதேஷாம் பஞ்சதத்வாநாம் ஸமஷ்டி ஸாத்விகாம்ஸாத் மநோபுத்யஹங்கார சித்தாந்த: கரணாநி ஸம்பூதாநி।
இந்த ஐந்து தத்துவங்களின் ஸமஷ்டி ஸாத்விக அம்சத்திலிருந்து மனம், புத்தி, அஹங்காரம், சித்தம் எனப்படும் அந்தக் கரணங்கள் (உட் கருவிகள்) தோன்றின.

संकल्पविकल्पात्मकं मनः।

ஸங்கல்ப விகல்பாத்மகம் மந:।
ஸங்கல்ப - விகல்ப வடிவுடையது மனம்.

निश्चयात्मिका बुद्धिः।

நிஶ்சயாத்மிகா புத்தி:।
உறுதிப்படுத்தும் தன்மையுடையது புத்தி.

अहंकर्ता अहंकारः।

அஹம் கர்த்தா அஹங்கார:।
நான் செயல்புரிபவன் எனப்படுவது அஹங்காரம்.

चिन्तनकर्तृ चित्तम्।

சிந்தந கர்த்ரு சித்தம்।
சிந்திக்கும் ஆற்றலை உடையது சித்தம்.

मनसो देवता चन्द्रमाः।

மநஸோ தேவதா சந்த்ரமா:।
மனத்திற்குத் தேவதை சந்திரன்.

बुद्धेर्ब्रह्मा ।

புத்தேர் ப்ரஹ்மா ।
புத்திக்கு தேவதை ப்ரஹ்மா.

अहंकारस्य रुद्रः ।

அஹங்காரஸ்ய ருத்ர: ।
அஹங்காரத்திற்குத் தேவதை ருத்ரன்.

चित्तस्य वासुदेवः ।

சித்தஸ்ய வாஸுதேவ: ।
சித்தத்திற்கு தேவதை வாஸுதேவன்.

एतेषां पञ्चतत्वानां मध्ये आकाशस्य राजसांशात्वागिन्द्रियं संभूतम् ।

ஏதேஷாம் பஞ்சதத்வாநாம் மத்யே ஆகாஶஸ்ய ராஜஸாம்ஶாத் வாகிந்த்ரியம் ஸம்பூதம் ।
இந்த ஐந்து தத்துவங்களுள் ஆகாயத்தின் ராஜஸ அம்சத்திலிருந்து பேசும் கருவியான வாய் தோன்றியது.

वायोः राजसांशात् पाणीन्द्रियं सम्भूतम् ।

வாயோ: ராஜஸாம்ஶாத் பாணீந்த்ரியம் ஸம்பூதம் ।
வாயுவின் ராஜஸ அம்சத்திலிருந்து கைகள் தோன்றின.

वह्नेः राजसांशात् पादेन्द्रियं सम्भूतम् ।

வஹ்நே: ராஜஸாம்ஶாத் பாதேந்திரியம் ஸம்பூதம் ।
நெருப்பின் ராஜஸ அம்சத்திலிருந்து கால்கள் தோன்றியது.

जलस्य राजासांशात्गुदेन्द्रियं सम्भूतम् । उपस्थेन्द्रियं

ஜலஸ்ய ராஜஸாம்ஶாத் குதேந்த்ரியம் ஸம்பூதம் । உபஸ்தேந்த்ரியம்
நீரினுடைய ராஜஸ அம்சத்திலிருந்து எருவாய் தோன்றியது. கருவாய்

पृथिव्या राजसांशात् ~~उपस्थेन्द्रियं~~ सम्भूतम्।

ப்ருதிவ்யா ராஜஸாம்ஶாத் ~~உபஸ்தேந்த்ரியம்~~ ஸம்பூதம்।

பூமியினுடைய ராஜஸ அம்சத்திலிருந்து ~~கருவாய்~~ தோன்றியது.

एतेषां समष्टिराजसांशात् पञ्चप्राणाः सम्भूताः।

ஏதேஷாம் ஸமஷ்டி ராஜஸாம்ஶாத் பஞ்சப்ராணா: ஸம்பூதா:।

இவற்றின் ஸமஷ்டி ராஜஸ அம்சத்திலிருந்து ஐந்து ப்ராணன்கள் தோன்றின

एतेषां पञ्चतत्त्वानां तामसांशात् पञ्चीकृतपञ्चतत्त्वानि भवन्ति।

ஏதேஷாம் பஞ்சதத்வாநாம் தாமஸாம்ஶாத் பஞ்சீக்ருதபஞ்சதத்வாநி பவந்தி।

இந்த ஐந்து தத்துவங்களின் தாமஸாம்சத்திலிருந்து பஞ்சீகரணம் செய்யப்பட்ட ஐந்து தத்துவங்கள் தோன்றுகின்றன.

पञ्चीकरणं कथम् इति चेत्। एतेषां पञ्चमहाभूतानां तामसांशस्वरूपम् एकमेकं भूतं द्विधा विभज्य एकमेकमर्धं पृथक् तूष्णीं व्यवस्थाप्य अपरमपरमर्धं चतुर्धा विभज्य स्वार्धमन्येषु अर्धेषु स्वभाग-चतुष्टयसंयोजनंकार्यम्। तदा पञ्चीकरणं भवति।

பஞ்சீகரணம் கதம் இதி சேத்। ஏதேஷாம் பஞ்சமஹாபூதாநாம் தாமஸாம்ஶ ஸ்வரூபம் ஏகமேகம் பூதம் த்விதா விபஜ்ய ஏகமேகமர்தம் ப்ருதக் தூஷ்ணீம் வ்யவஸ்தாப்ய அபரமபரமர்தம் சதுர்தா விபஜ்ய ஸ்வார்த மந்யேஷு அர்தேஷு ஸ்வபாக சதுஷ்டய ஸம்யோஜநம் கார்யம் ததா பஞ்சீகரணம் பவதி।

பஞ்சீகரணம் எப்படியென்றால் இந்த ஐந்து மஹா பூதங்களது தாமஸாம்ச வடிவத்தில் ஒவ்வொரு பூதத்தையும் இரண்டாகப் பகிர்ந்து. அவ்விரண்டையும் தனித்தனியே வைத்து. அவற்றுள் ஒன்றினுள். ஒவ்வொன்றையும் நான்காகப் பகிர்ந்து. தனது பகுதியை மற்ற பகுதிகளில். தனது நான்கு பாகங்களையும் சேர்க்க வேண்டும். அப்பொழுது பஞ்சீகரணம் ஏற்படுகிறது.

एतेभ्यः पञ्चीकृतपञ्चमहाभूतेभ्यः स्थूलशरीरं भवति।

ஏதேப்ய: பஞ்சீக்ருத பஞ்ச மஹா பூதேப்ய: ஸ்தூல ஶரீரம் பவதி।
இவ்வாறு பஞ்சீகரணம் செய்யப்பட்ட பஞ்ச மஹாபூதங்களிலிருந்து ஸ்தூல சரீரம் உண்டாகிறது.

एवं पिण्डब्रह्माण्डयोरैक्यं सम्भूतम्।

ஏவம் பிண்ட ப்ரஹ்மாண்டயோரைக்யம் ஸம்பூதம்।
இவ்வாறு பிண்டாண்டத்திற்கும் ப்ரஹ்மாண்டத்திற்கும் இணைப்பு ஏற்பட்டது.

स्थूलशरीराभिमानि जीवनामकं ब्रह्मप्रतिबिम्बं भवति। स एव जीवः प्रकृत्या स्वस्मात् ईश्वरं भिन्नत्वेन जानाति।

ஸ்தூல ஶரீராபிமாநி ஜீவநாமகம் ப்ரஹ்ம ப்ரதிபிம்பம் பவதி। ஸ ஏவ ஜீவ: ப்ரக்ருத்யா ஸ்வஸ்மாத் ஈஶ்வரம் பிந்நத்வேந ஜாநாதி।
ஜீவன் எனும் பெயருடைய ஸ்தூல சரீர அபிமானி ப்ரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்பமாகும். அந்த ஜீவனே அறியாமையினால் தனக்கு வேறாக ஈஶ்வரனை அறிகிறான்.

अविद्योपाधिः सन् आत्मा जीव इत्युच्यते।

அவித்யோபாதி: ஸந் ஆத்மா ஜீவ இத்யுச்யதே।
அறியாமை உபாதியோடு கூடிய ஆத்மா ஜீவன் எனப்படுகிறான்.

मायोपाधिः सन् आत्मा ईश्वर इत्युच्यते।

மாயோபாதி: ஸந் ஆத்மா ஈஶ்வர இத்யுச்யதே।
மாயா உபாதியோடு கூடிய (ஆத்மா) ஈச்வரன் எனப்படுகிறான்.

एवं उपाधिभेदात्जीवेश्वरभेददृष्टिः यावत्पर्यन्तं तिष्ठति तावत्पर्यन्तं जन्ममरणादिरूपसंसारो न निवर्तते।

ஏவம் உபாதி பேதாத் ஜீவேஶ்வர பேதத்ருஷ்டி: யாவத் பர்யந்தம் திஷ்டதி தாவத்பர்யந்தம் ஜந்மமரணாதிரூப ஸம்ஸாரோ ந நிவர்த்ததே।

இவ்வாறு உபாதி வேற்றுமையினால் ஜீவ - ஈச்வர பேதப்பார்வை எதுவரையிலும் உள்ளதோ அதுவரை பிறப்பு இறப்பு முதலான வடிவமுடைய ஸம்ஸாரம் நீங்காது.

तस्मात्कारणात् न जीवेश्वरयोर्भेदबुद्धिः स्वीकार्या ।

தஸ்மாத் காரணாத் ந ஜீவேஶ்வரயோர் பேதபுத்தி: ஸ்வீகார்யா । <ந>
ஆகவே ஜீவ - ஈஶ்வர பேத புத்தியை விட்டுவிட வேண்டும்.

ननु साहंकारस्य किंचिज्ज्ञस्य जीवस्य निरहंकारस्य सर्वज्ञस्य ईश्वरस्य तत्त्वमसीति महावाक्यात् कथमभेदबुद्धिः विरुद्धधर्माक्रान्तत्वात् ।

நநு ஸாஹங்காரஸ்ய கிஞ்சிஜ்ஞஸ்ய ஜீவஸ்ய நிரஹங்காரஸ்ய ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஈஶ்வரஸ்ய தத்வமஸீதி மஹாவாக்யாத் கதமபேத புத்தி: ஸ்யாதுபயோ: விருத்த தர்மாக்ராந்தத்வாத் ।
அப்படியானால் அஹங்காரத்துடன்கூடிய சிற்றறிவு படைத்த ஜீவனுக்கும், அஹங்காரமற்ற பேரறிவு படைத்த ஈஶ்வரனுக்கும் தத்துவமஸி எனும் மஹாவாக்கியத்தினால் எப்படி அபேத புத்தி உண்டாகும்? இரண்டிற்கும் முரண்பாடான தன்மை காணப்படுவதால்.

इति चेन्न । स्थूलसूक्ष्मशरीराभिमानी त्वंपदवाच्यार्थः । उपाधिविनिर्मुक्तं समाधिदशासंपन्नं शुद्धं चैतन्यं त्वंपदलक्ष्यार्थः ।

இதிசேந்ந । ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம ஶரீராபிமாநீ த்வம்பத வாக்யார்த்த: உபாதி விநிர்முக்தம் ஸமாதி தஶா ஸமுத்பந்நம் ஶுத்தம் சைதந்யம் த்வம் பதலக்ஷ்யார்த்த: ।
அப்படியன்று. ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம ஶரீர அபிமாநி என்பது த்வம் எனும் சொல்லிற்கு சொற்பொருள். உபாதி நீங்கிய சுத்த சைதந்யம் என்பது த்வம் எனும் சொல்லிற்கு இலட்சியப்பொருள்.

एवं सर्वज्ञत्वादिविशिष्ट ईश्वरः तत्पदवाच्यार्थः ।

ஏவம் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி விசிஷ்டஈஶ்வர: தத்பதவாச்யார்த்த: ।
பேரறிவு முதலான தன்மைகளோடு கூடிய ஈஶ்வரன் தத் எனும் சொல்லிற்கு

उपाधिशून्यं शुद्धचैतन्यं तत्पदलक्ष्यार्थः।

உபாதி சூந்யம் சுத்தசைதந்யம் தத்பதலக்ஷ்யார்த்த:।
உபாதி நீக்கப்பட்ட சுத்த சைதன்யம் தத் எனும் சொல்லிற்கு இலட்சியப்பொருள்.

एवं च जीवेश्वरयोः चैतन्यरूपेणाभेदे बाधकाभावः।

ஏவம் ச ஜீவேஸ்வரயோ: சைதந்ய ரூபேணாபேதே பாதகாபாவ:।
இவ்வாறு ஜீவேச்வரர்களுள் சைதன்ய ஒற்றுமையைக் காண்பதினால் குற்றமேற்படுவதில்லை.

एवं च वेदान्तवाक्यैः सद्गुरूपदेशेन च सर्वेष्वपि भूतेषु येषां ब्रह्मबुद्धिरुत्पन्ना ते जीवन्मुक्ताः इत्यर्थः।

ஏவம் ச வேதாந்த வாக்யை: ஸத்குருபதேஸேந ச ஸர்வேஷ்வபி பூதேஷு யேஷாம் ப்ரஹ்ம புத்திருத்பந்நா தே ஜீவன்முக்தா: இத்யர்த்த:।
இவ்வாறு வேதாந்த வாக்யங்களாலும் ஸத்குரு உபதேசத்தாலும் அனைத்துயிர்களிலும் எவர்களுக்கு ப்ரஹ்ம புத்தி ஏற்படுகிறதோ அவர்கள் ஜீவன் முக்தர்கள் எனப்படுவர்.

ஜீவன் முக்தி பலம்

ननु जीवन्मुक्तः कः?

நநு ஜீவன் முக்த: க:?
ஜீவன் முக்தன் என்றால் என்ன?

यथा देहोऽहं पुरुषोऽहं ब्राह्मणोऽहं शूद्रोऽहमस्मीति दृढनिश्चयः तथा नाहं ब्राह्मणः न शूद्रः न पुरूषः किन्तु असङ्गः सच्चिदानन्दस्वरूपः प्रकाशरूपः सर्वान्तर्यामी चिदाकाश - रूपोस्मीति दृढनिश्चयरूप अपरोक्षज्ञानवान् जीवन्मुक्तः।

யதா தேஹோஹம் புருஷோஹம் ப்ராஹ்மணோஹம் சூத்ரோஹமஸ்மீதி த்ருடநிஶ்சயஸ்ததா நாஹம் ப்ராஹ்மண: ந சூத்ர: ந புருஷ: கிந்து அஸங்க: ஸச்சிதாநந்தஸ்வரூப: ப்ரகாஶரூப: ஸர்வாந்தர்யாமீ சிதாகாஶரூபோஸ்மீதி த்ருடநிஶ்சய ரூபாரோக்ஷ ஜ்ஞாநவாந் ஜீவந்முக்த:।

எவ்வாறு ஒரு மனிதனுக்கு நான் உடல், நான் ஆண், நான் ப்ராஹ்மணன், நான் சூத்திரன் என்கின்ற எண்ணம் ஆழ்ந்திருக்கிறதோ அதே போன்று நான் ப்ராஹ்மணனல்லன், நான் சூத்திரனல்லன். நான் ஆணல்லன் ஆனால் பற்றற்றவன். உண்மையறிவின்ப வடிவினன். பேரொளி வடிவினன். அனைவருள்ளும் விளங்குபவன். அறிவுப்பெருவெளி வடிவமாய் இருக்கிறேன் எனும் உறுதியான அபரோக்ஷஜ்ஞானத்தையுடையவன் ஜீவன் முக்தன்.

ब्रह्मैवाहमस्मीत्यपरोक्षज्ञानेन निखिलकर्मबन्धविनिर्मुक्तः स्यात्।

ப்ரஹ்மைவாஹமஸ்மீத்யபரோக்ஷஜ்ஞாநேந நிகிலகர்ம பந்த விநிர்முக்த: ஸ்யாத்।

நான் ப்ரஹ்மமாயிருக்கிறேன் எனும் அபரோக்ஷஜ்ஞானத்தினால் ஒருவன் அனைத்துக் கர்மபந்தங்களினின்றும் விடுபடுகிறான்.

कर्माणि कति विधानि सन्तीति चेत् आगामिसञ्चितप्रारब्ध भेदेन त्रिविधानि सन्ति।

கர்மாணி கதிவிதாநி ஸந்தீதிசேத் ஆகாமி ஸஞ்சித ப்ராரப்த பேதேந த்ரிவிதாநி ஸந்தி।

கர்மங்கள் எத்தனை விதமெனில், ஆகாமி, ஸஞ்சிதம், ப்ராரப்தம் என மூவகைப்படும்.

ज्ञानोत्पत्त्यनन्तरं ज्ञानिदेहकृतं पुण्यपापरूपं कर्म यदस्ति तदागामीत्यभिधीयते।

ஞாநோத்பத்யநந்தரம் ஞாநிதேஹக்ருதம் புண்யபாபரூபம் கர்ம யதஸ்தி ததாகாமீத்யபிதீயதே।

ஞானம் தோன்றிய பிறகு ஞானியின் உடலால் செய்யப்படும் புண்ய - பாப

வடிவமான கர்மம் எதுவோ அது ஆகாமி எனப்படும்.

सञ्चितं किम् ?

ஸஞ்சிதம் கிம்?

ஸஞ்சிதகர்மா என்றால் என்ன?

अनन्तकोटिजन्मनां बीजभूतं सत् यत्कर्मजातं पूर्वार्जितं तिष्ठति तत् सञ्चितं ज्ञेयम्।

அநந்த கோடி ஜந்மநாம் பீஜபூதம்ஸத் யத்கர்ம ஜாதம் பூர்வார்ஜிதம் திஷ்டதி தத் ஸஞ்சிதம் ஞேயம்।

பலகோடிப்பிறவிகளுக்கு விதையாயும் முன்பு சேர்த்து வைத்ததுமான கர்மங்கள் எதுவோ அது ஸஞ்சிதம் என அறியவேண்டும்.

प्रारब्धं कर्म किमिति चेत।

ப்ராரப்தம் கர்ம கிமிதி சேத்।

ப்ராரப்த கர்மம் யாதெனில்.

इदं शरीरमुत्पाद्य इह लोके एवं सुखदुःखादिप्रदं यत्कर्म तत्प्रारब्धम्।भोगेन नष्टं भवति। प्रारब्धकर्मणां भोगादेव क्षय इति।

இதம் ஶரீரமுத்பாத்ய இஹலோகே ஏவம் ஸுகதுःகாதிப்ரதம் யத்கர்ம தத்ப்ராரப்தம்। போகேந நஷ்டம் பவதி ப்ராரப்த கர்மணாம் போகாதேவ க்ஷய இதி।

இவ்வுடலைத் தோற்றுவித்து இவ்வுலகில் இவ்வாறு இன்பதுன்பங்களைத் தரும் கர்மம் எதுவோ அது ப்ராரப்தம். அனுபவிக்கச் செய்து அழிவுறும்; ப்ராரப்த கர்மம் அனுபவிப்பதினால்தான் அழிவுறும் என்பதால்.

सञ्चितं कर्म ब्रह्मैवाहमिति निश्चयात्मकज्ञानेन नश्यति।

ஸஞ்சிதம் கர்ம ப்ரஹ்மைவாஹமிதி நிஶ்சயாத்மகஜ்ஞாநேந நஶ்யதி।

ஸஞ்சிதகர்மம். நான் ப்ரஹ்மமாயிருக்கிறேன் எனும் உறுதியான ஞானத்தால் அழிவுறும்.

आगामि कर्म अपि ज्ञानेन नश्यति। किञ्च आगामि कर्मणां नलिनीदलगतजलवज्ज्ञानिनां सम्बन्धो नास्ति।

ஆகாமி கர்ம அபி ஞாநேந நஶ்யதி। கிஞ்ச ஆகாமி கர்மணாம் நலிநீதலகத ஜலவத் ஞாநிநாம் ஸம்பந்தோ நாஸ்தி।

ஆகாமி கர்மமும் ஞானத்தால் அழிவுறும். மேலும் ஆகாமி கர்மத்துடன் ஞானிக்கு தாமரையிலைத் தண்ணீர் போல தொடர்பில்லை.

किञ्च ये ज्ञानिनं स्तुवन्ति भजन्ति अर्चयन्ति तान्प्रति ज्ञानिकृतं आगामिपुण्यं गच्छति।

கிஞ்ச யே ஞாநிநம் ஸ்துவந்தி பஜந்தி அர்சயந்தி தாந்ப்ரதி ஞாநிக்ருதம் ஆகாமி புண்யம் கச்சதி।

மேலும் எவர்கள் ஞானியைப் போற்றிப் புகழ்ந்து வழிபடுகின்றார்களோ அவர்களுக்கு ஞானியால் செய்யப்பட்ட ஆகாமி புண்ணியம் சேரும்.

ये ज्ञानिनं निन्दन्ति द्विषन्ति दुःखप्रदानं कुर्वन्ति तान्प्रति ज्ञानिकृतं सर्वमागामि क्रियमाणं यदवाच्यं कर्म पापात्मकं तद्गच्छति।

யே ஞாநிநம் நிந்தந்தி த்விஷந்தி து:கப்ரதாநம் குர்வந்தி தாந்ப்ரதி ஞாநிக்ருதம் ஸர்வமாகாமி க்ரியமாணம் யதவாச்யம் கர்ம பாபாத்மகம் தத்கச்சதி।

எவர்கள் ஞானியைத் தூற்றி, இகழ்ந்து துன்புறுத்துகிறார்களோ அவர்களுக்கு ஞானியால் செய்யப்பட்ட அனைத்து ஆகாமி பாபமும் போய்ச் சேரும்.

तथा चात्मवित्संसारं तीर्त्वा ब्रह्मानन्दमिहैव प्राप्नोति।

ததா சாத்மவித் ஸம்ஸாரம் தீர்த்வா ப்ரஹ்மாநந்தமிஹைவ ப்ராப்நோதி।

ஆத்மாவையறிந்தவன் துயரங்களைக் கடந்து இங்கேயே ப்ரஹ்மானந்தத்தை அடைகிறான்.

तरति शोकमात्मवित् इति श्रुतेः।

தரதி ஶோகமாத்மவித் இதி ஶ்ருதே:।

ஆத்மாவையறிந்தவன் துயரங்களைக் கடக்கிறான் என்று ச்ருதியில் கூறப்பட்டுள்ளது.

तनुं त्यजतु वा काश्यां श्वपचस्य गृहेऽथ वा।

ज्ञानसंप्राप्तिसमये मुक्तोऽसौ विगताशयः।

தநும் த்யஜது வா காஶ்யாம் ஶ்வபசஸ்ய க்ருஹேऽத வா।

ஞாநஸம்ப்ராப்திஸமயே முக்தோऽஸௌ விகதாஶய:।

உடலை காசியில் விட்டால் என்ன? நாயைச் சமைத்துண்பவன் வீட்டில் விட்டால் என்ன? ஆசைகளைத் துறந்த இவன் ஞானத்தையடைந்த பொழுதே முக்தனாகிவிட்டான்.

इतिस्मृतेश्च।

இதிஸ்ம்ருதேஶ்ச।

இவ்வாறு ஸ்ம்ருதியும் இருக்கிறது.

इति तत्वबोधप्रकरणं समाप्तम्।

இதி தத்வபோதப்ரகரணம் ஸமாப்தம்।

தத்வபோதநூல் முற்றிற்று.